

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावली ॥

शं नो मि॒त्रः शं वरु॑णः। शं नो भव॑त्व॒र्य॒मा। शं न॒ इन्द्रो॑
बृह॑स्पतिः। शं नो विष्णु॑रुरु॒क्रमः। नमो॑ ब्रह्म॑णे। नम॑स्ते
वायो। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्म॑
वदि॑ष्यामि। ऋ॒तं वदि॑ष्यामि। स॒त्यं वदि॑ष्यामि। तन्मा॑मवतु।
तद्व॒क्तार॑मवतु। अव॑तु मा॒म्। अव॑तु व॒क्तार॑म्। ॐ शान्तिः
शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥ १ ॥ स॒त्यं वदि॑ष्यामि पञ्च॑ च ॥ ————— [१]

शीक्षां व्याख्यास्या॒मः। वर्णः॑ स्वरः। मात्रा॒ बल॑म्। सामं
सन्ता॒नः। इत्यु॑क्तः शी॒क्षाध्या॒यः ॥ २ ॥ शीक्षां पञ्च ॥ ————— [२]

स॒ह नो॑ यशः। स॒ह नो॑ ब्रह्मव॑र्च॒सम्। अथा॑तः स॒ंहिता॑या
उपनिष॑दं व्याख्यास्या॒मः। पञ्च॑स्वधि॒करणे॑षु। अधि॒लोक॑मधि॒
ज्यौतिष॑मधिविद्यमधिप्रज॑मध्या॒त्मम्। ता॒ महा॑स॒ंहिता॑
इ॒त्याच॑क्षते। अथा॑धि॒लोक॑म्। पृथि॑वी पूर्वरू॒पम्। द्यौरु॑त्तर॒
रू॒पम्। आका॑शः स॒न्धिः ॥ ३ ॥

वायुः॑ सन्धा॒नम्। इत्य॑धि॒लोक॑म्। अथा॑धिज्यौतिषम्। अग्निः॑
पूर्वरू॒पम्। आदि॑त्य उत्तररू॒पम्। आपः॑ स॒न्धिः। वैद्यु॑तः
सन्धा॒नम्। इत्य॑धिज्यौतिषम्। अथा॑धिविद्यम्। आचार्यः॑
पूर्वरू॒पम् ॥ ४ ॥

अन्ते॑वा॒स्युत्तर॑रू॒पम्। वि॒द्या स॒न्धिः। प्रव॑चन॒ं सन्धा॑नम्।
इत्य॑धिविद्यम्। अथा॑धिप्रजम्। मा॒ता पूर्वरू॒पम्।

पितोत्तररूपम्। प्रजा सन्धिः। प्रजननं सन्धानम्।
इत्यधिप्रजम्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा
महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद।
सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्गेण
लोकेन॥६॥ सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव।
स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देवधारणो भूयासम्।
शरीरं मे विचरषणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां
भूरि विश्रुवम्। ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः। श्रुतं मे
गोपाय। आवहन्ती वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च
सर्वदा। ततो मे श्रियुमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा।
आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः
स्वाहा। प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। दमायन्तु
ब्रह्मचारिणः स्वाहा। शमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा।
तं त्वां भग प्रविशानि स्वाहा। स मां भग प्रविश स्वाहा।
तस्मिन्त्सहस्रशाखे। निभंगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथाऽऽपः
प्रवता यन्ति। यथा मासां अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः।
धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां

पद्यस्व॥१॥ _____[४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्तिस्रो व्याहृतयः। तासामुहस्मै तां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते। भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः। मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूंषि॥११॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति॥१२॥ असौ लोको यजूंषि वेद द्वे च॥_____ [५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवावलम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ॥१३॥ सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्।

आ॒प्नोति॒ मन॑स॒स्पति॑म्। वाक्प॑तिश्चक्षु॑ष्पतिः। श्रोत्र॑पतिर्वि॒
ज्ञान॑पतिः। ए॒तत्ततो॑ भवति। आ॒काश॑शरीरं ब्रह्म।
स॒त्यात्म॑प्राणारामं मन॑ आनन्दम्। शा॒न्ति॑समृद्धम॒मृत॑म्।
इति॑ प्राचीनयो॒ग्योपा॑स्व॥१४॥ वा॒याव॒मृत॑मेकं च॥—————[६]

पृ॒थि॒व्यन्तरि॑क्षं द्यौर्दि॒शोऽवा॑न्तरदि॒शाः। अ॒ग्निर्वा॒युरा॑दित्य॒
श्चन्द्र॑मा नक्ष॑त्राणि। आप॒ ओष॑धयो वन॒स्पत॑य आका॒श
आ॒त्मा। इत्य॑धिभूतम्। अथाध्या॒त्मम्। प्रा॒णो व्या॒नोऽपान॑
उ॒दानः संमा॑नः। चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्क॑। चर्म मा॒स॒
स्नावा॑स्थि म॒ज्जा। ए॒तद॑धि वि॒धाय॑र॒षिर॑वोचत्। पाङ्क॑ वा इ॒दं
सर्व॑म्। पाङ्क॑नैव पाङ्क॑ः स्पृ॒णोती॑ति॥१५॥ सर्व॑मेकं च॥—————[७]

ओमि॑ति ब्रह्म। ओमि॑तीदं सर्व॑म्। ओमि॑त्येतदनुकृति
ह स्म॒ वा अ॒प्योश्चा॑वयेत्याश्चा॑वयन्ति। ओमि॑ति
सा॒मानि॑ गायन्ति। ओ॒शोमि॑ति शस्त्राणि शंस॑न्ति।
ओमि॑त्यध्व॒र्युः प्र॑तिग॒रं प्र॑तिगृणाति। ओमि॑ति ब्रह्मा प्रसौ॑ति।
ओमि॑त्यग्नि॒होत्र॑मनु॒जाना॑ति। ओमि॑ति ब्राह्म॒णः प्र॑वक्ष्यन्नाह
ब्रह्मोपा॑प्रव॒नीति॑। ब्रह्मै॒वोपा॑प्नोति॥१६॥ ओ॒न्दश॑॥—————[८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च।
तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च
स्वाध्यायप्रवचने च। अग्रयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं
च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च।
मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च।

च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने
 च। सत्यमिति सत्यवचा राथीतरः। तप इति तपोनित्यः
 पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि
 तपस्तद्धि तपः॥१७॥ प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट्॥_____ [९]

अहं वृक्षस्य रेरेवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरेवा। ऊर्ध्वपवित्रो
 वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणः सर्वर्चसम्। सुमेधा
 अमृतोक्षितः। इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥ अहः षट्॥ [१०]

वेदमनूच्याऽऽचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं
 चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य
 प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
 प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्।
 स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो
 भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि
 कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं
 सुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः।
 तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम्। श्रद्धया देयम्।
 अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। ह्रिया देयम्। भिया
 देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा
 वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मरुशिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा

धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः।
 अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मरुशिनः। युक्ता
 आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्।
 तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा
 वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु
 चैतदुपास्यम्॥ २२॥ स्वाध्यायप्रवचनाभ्यात्र प्रमदितुव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्त्यस्य
 च॥ [११]

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं
 न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुरुक्रमः। नमो
 ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव
 प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्।
 तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारम्।
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ २३॥ सत्यमवादिषं पञ्च च॥ [१२]

॥अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

ब्र॒ह्मवि॒दाप्रो॑ति॒ पर॒म्। तदे॒षाभ्यु॑क्ता। स॒त्यं ज्ञा॑नम॒नन्तं॑
ब्र॒ह्म। यो वेद॑ नि॒हितं॑ गु॒हायां॑ पर॒मे व्यो॑मन्। सौ॑ऽश्नुते
सर्वा॒न्कामा॑न्स॒ह। ब्र॒ह्मणा॑ वि॒प॒श्चिते॑ति। तस्मा॒द्वा ए॒तस्मा॑-
दा॒त्मन॑ आका॒शः सम्भू॑तः। आ॒का॒शाद्वा॒युः। वा॒यो र॒ग्निः।
अ॒ग्ने रा॒पः। अ॒द्भ्यः पृ॑थि॒वी। पृ॑थि॒व्या ओष॑धयः। ओष॑धी॒भ्योऽ-
न्न॒म्। अन्ना॒त्पुरु॑षः। स वा एष॑ पुरुषोऽन्त्र॑रस॒मयः॑। तस्येद॑मेव
शि॒रः। अयं॑ दक्षि॑णः प॒क्षः। अयमुत्त॑रः प॒क्षः। अयमा॒त्मा।
इदं॑ पुच्छं॑ प्र॒तिष्ठा॑। तदप्येष॑ श्लो॒को भ॒वति॑॥१॥

अन्ना॒द्वै प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते। याः काश्च॑ पृथि॒वीः श्रि॒ताः।
अथो॒ अन्नै॑नैव जी॒वन्ति॑। अथै॒नदपि॑ यन्त्यन्त॒तः। अन्न॑ः
हि भू॒तानां॑ ज्येष्ठ॒म्। तस्मा॑त्सर्वो॒षधमु॑च्यते। सर्वं॑ वै
तेऽन्न॑माप्नुवन्ति। येऽन्नं॑ ब्र॒ह्मोपा॑सते। अन्न॑ः हि भू॒तानां॑
ज्येष्ठ॒म्। तस्मा॑त्सर्वो॒षधमु॑च्यते। अन्ना॑द्भू॒तानि॑ जाय॑न्ते।
जाता॒न्यन्नेन॑ वर्धन्ते। अद्यते॑ऽत्ति च॑ भू॒तानि॑। तस्मादन्नं॑
तदुच्य॑त इति। तस्माद्वा एतस्मादन्त्र॑रस॒मयात्। अन्योऽन्तर॑
आ॒त्मा प्राण॑मयः। तेनैष॑ पूर्णः। स वा एष॑ पुरुषवि॒ध ए॒व।
तस्य॑ पुरुषवि॒धताम्। अन्वयं॑ पुरुषवि॒धः। तस्य॑ प्राणं॑ ए॒व

शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश
आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥

प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो
हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त
आयुर्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः।
तस्मात्सर्वायुषमुच्यत इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।
यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर
आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव
शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा।
अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।
यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा
विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य
पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं
दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं
प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः
सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद। तस्माच्चेन्न

प्र॒माद्य॑ति। शरी॑रे पाप्म॑नो हि॒त्वा। सर्वा॑न्कामान्ध॒समश्नु॑त
इति। तस्यै॑ष ए॒व शा॑री॒र आ॒त्मा। यः पूर्॑व॒स्य। तस्मा॑द्वा
ए॒तस्मा॑द्वि॒ज्ञान॒मया॑त्। अन्योऽन्त॑र आ॒त्माऽऽन॑न्द॒मयः। तेनै॑ष
पूर्॒णः। स वा ए॑ष पु॒रुष॑वि॒ध ए॒व। तस्य॑ पु॒रुष॑वि॒धता॑म्। अन्व॑यं
पु॒रुष॑वि॒धः। तस्य॑ प्रि॒यमे॒व शि॑रः। मो॒दो दक्षि॑णः प॒क्षः। प्र॒मोद॑
उत्त॑रः प॒क्षः। आ॒न॒न्द आ॒त्मा। ब्र॒ह्म पु॒च्छं प्र॑ति॒ष्ठा। तद॑प्येष
श्लो॑को भ॒वति॥५॥

अस॑न्ने॒व स॑ भ॒वति। अस॑द्ब्र॒ह्मेति॑ वे॒द चेत्। अस्ति॑ ब्र॒ह्मेति॑
चे॒द्वेदः। स॒न्तमे॑नं॒ ततो॑ वि॒दुरि॑ति। तस्यै॑ष ए॒व शा॑री॒र आ॒त्मा। यः पूर्॑व॒स्य। अथा॑तोऽनु॒प्रश्नाः। उ॒ता वि॒द्वान॒मुं
लो॒कं प्रे॑त्य। कश्च॑न ग॑च्छ॒ती(३)॥ आहो॑ वि॒द्वान॒मुं लो॒कं
प्रे॑त्य। कश्चि॒त्सम॑श्नु॒ता(३) उ॒। सोऽका॑मय॒त। ब॒हु स्या॑न्
प्रजा॑ये॒येति॑। स तपो॑ऽतप्य॒त। स तप॑स्त॒प्त्वा। इ॒दं
सर्व॑म॒सृज॑त। यदि॒दं किं॑ च। तथ्सृ॑ष्ट्वा। तदे॒वानु॑ प्रावि॑शत्।
तदे॒नुप्र॑विश्य। सच्च॒ त्यच्चा॑भवत्। नि॒रुक्तं॑ चा॒नि॒रुक्तं॑ च।
नि॒लय॑नं॒ चानि॑लय॒नं च। वि॒ज्ञानं॑ चा॒वि॒ज्ञानं॑ च। सत्यं॑
चा॒नृतं॑ च स॒त्यम॑भवत्। यदि॒दं किं॑ च। तथ्स॒त्यमि॑त्याच॒क्षते॑।
तद॑प्येष श्लो॑को भ॒वति॥६॥

अस॑द्वा इ॒दम॑ग्र आसीत्। ततो॒ वै स॑द॒जाय॑त।
तदा॑त्मानं स्वय॑म॒कुरु॑त। तस्मा॑त्तथ्सु॒कृत॑मुच्य॑त इति। यद्वै
तथ्सु॒कृत॑म्। र॒सो वै सः। र॒सं ह्ये॒वायं॑ लब्ध्वाऽऽन॑न्दी

भुवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश
 आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां
 विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भुवति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भुवति। तत्त्वेव
 भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भुवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्नि-
 श्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा
 भुवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो
 बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको
 मानुष आनन्दः। ते ये शतं मानुषा आनन्दाः।

स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।
 ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः।

स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।
 ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः।

स एकः पितॄणां चिरलोकलोकानामानन्दः। श्रोत्रियस्य
 चाकामहतस्य। ते ये शतं पितॄणां चिरलोकलोकाना-
 मानन्दाः।

स एक आजानजानां देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य
 चाकामहतस्य। ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः।

स एकः कर्मदेवानां देवानामानन्दः। ये कर्मणा
 देवानपियन्ति। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं

कर्मदेवानां देवाना॑मान॒न्दाः।

स ए॒को दे॒वाना॑मान॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒तस्य॑। ते ये शतं दे॒वाना॑मान॒न्दाः।

स एक॑ इन्द्र॒स्याऽऽन॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒तस्य॑। ते ये शतमिन्द्र॒स्याऽऽन॒न्दाः।

स ए॒को बृह॑स्प॒तेरान॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒तस्य॑। ते ये शतं बृह॑स्प॒तेरान॒न्दाः।

स एकः॑ प्रजाप॒तेरान॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒तस्य॑। ते ये शतं प्रजाप॒तेरान॒न्दाः।

स ए॒को ब्रह्म॑ण॒ आन॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒तस्य॑। स यश्चा॑यं पुरु॒षे। यश्चा॑सा॒वादि॒त्ये। स एकः॑। स य॑ ए॒वंवि॒त्। अस्मा॑ल्लो॒कात्प्रे॒त्य। ए॒तम॑न्नम॒यमा॒त्मान॑मुप॑सङ्ग॒मति॑। ए॒तं प्रा॑णम॒यमा॒त्मान॑मुप॑सङ्ग॒मति॑। ए॒तं मनो॑म॒यमा॒त्मान॑मुप॑सङ्ग॒मति॑। ए॒तं वि॒ज्ञान॑म॒यमा॒त्मान॑मुप॑सङ्ग॒मति॑। ए॒तमा॑न॒न्दम॒यमा॒त्मान॑मुप॑सङ्ग॒मति॑। तद॑प्येष श्लो॒को भ॒वति॑॥८॥

यतो॒ वाचो॒ निर्व॑र्तन्ते। अप्रा॑प्य॒ मन॑सा स॒ह। आन॑न्दं ब्रह्म॑णो वि॒द्वान्। न बि॑भेति कुत॑श्चनेति। ए॒तं ह॑ वा॒वं न त॑पति। किम॑हं साधु॑ नाक॒रव॑म्। किम॑हं पापम॒कर॑वमि॒ति। स य॑ ए॒वं वि॒द्वाने॒ते आ॒त्मानं॑ स्पृणुते। उ॒भे ह्ये॒वैष॑ ए॒ते आ॒त्मानं॑ स्पृणुते। य ए॒वं वेद॑। इत्यु॑प॒निष॑त्॥९॥

स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै। ते॒ज॒स्वि
ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

भृ॒गुर्वै वा॑रु॒णिः। वरु॑णं पि॒त॑र॒मुप॑स॒सारा। अ॒धी॑हि भगवो
ब्र॒ह्मेति॑। तस्मा॑ ए॒तत्प्रो॑वाच। अन्नं प्रा॒णं चक्षुः॑ श्रोत्रं
मनो॑ वाच॒मिति॑। त॒५ हो॑वाच। यतो॑ वा इ॒मानि॑
भू॒तानि॑ जाय॑न्ते। येन॑ जा॒तानि॑ जीव॑न्ति। यत्प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्ति। तद्विजि॑ज्ञासस्व। तद्व्र॒ह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒त्त्वा॥१॥

अन्नं ब्र॒ह्मेति॑ व्य॑जानात्। अ॒न्नाद्धै॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑
जाय॑न्ते। अन्नेन॑ जा॒तानि॑ जीव॑न्ति। अन्नं प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्तीति॑। तद्विजि॑ज्ञाय। पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒त॑र॒मुप॑स॒सारा।
अ॒धी॑हि भगवो ब्र॒ह्मेति॑। त॒५ हो॑वाच। तप॑सा ब्र॒ह्म
विजि॑ज्ञासस्व। तपो॑ ब्र॒ह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒त्त्वा॥२॥

प्रा॒णो ब्र॒ह्मेति॑ व्य॑जानात्। प्रा॒णाद्धै॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑
जाय॑न्ते। प्रा॒णेन॑ जा॒तानि॑ जीव॑न्ति। प्रा॒णं प्रय॑न्त्य॒भि

संवि॑शन्तीति॑ । तद्वि॒ज्ञाय॑ । पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒तर॒मुप॑ससार ।
अधी॑हि भगवो ब्रह्मेति॑ । त॒ हौवा॑च । तप॑सा ब्रह्म
विजि॑ज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति॑ । स तपोऽत॑प्यत । स
तप॑स्त॒प्त्वा ॥ ३ ॥

मनो ब्रह्मेति॑ व्य॒जाना॑त् । मन॑सो ह्ये॒व खल्वि॒मानि भू॑तानि
जाय॑न्ते । मन॑सा जा॒तानि जीव॑न्ति । मनः प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्तीति॑ । तद्वि॒ज्ञाय॑ । पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒तर॒मुप॑ससार ।
अधी॑हि भगवो ब्रह्मेति॑ । त॒ हौवा॑च । तप॑सा ब्रह्म
विजि॑ज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति॑ । स तपोऽत॑प्यत । स
तप॑स्त॒प्त्वा ॥ ४ ॥

वि॒ज्ञानं ब्रह्मेति॑ व्य॒जाना॑त् । वि॒ज्ञाना॒द्धे॒व खल्वि॒मानि
भू॑तानि जाय॑न्ते । वि॒ज्ञाने॑न जा॒तानि जीव॑न्ति । वि॒ज्ञानं
प्रय॑न्त्य॒भि संवि॑शन्तीति॑ । तद्वि॒ज्ञाय॑ । पुन॑रे॒व वरु॑णं
पि॒तर॒मुप॑ससार । अधी॑हि भगवो ब्रह्मेति॑ । त॒ हौवा॑च ।
तप॑सा ब्रह्म विजि॑ज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति॑ । स तपोऽत॑प्यत ।
स तप॑स्त॒प्त्वा ॥ ५ ॥

आ॒नन्दो ब्रह्मेति॑ व्य॒जाना॑त् । आ॒नन्दा॒द्धे॒व खल्वि॒मानि
भू॑तानि जाय॑न्ते । आ॒नन्दे॑न जा॒तानि जीव॑न्ति । आ॒नन्दं
प्रय॑न्त्य॒भि संवि॑शन्तीति॑ । सैषा भा॑र्गवी वा॒रुणी वि॒द्या ।
प॒रमे व्यो॑मन् प्र॒ति॑ष्ठिता । य ए॒वं वेद॑ प्र॒ति॑तिष्ठति ।
अ॒न्न॒वान॒न्नादो भ॑वति । म॒हान्भ॑वति प्र॒जया प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ ।
म॒हान्की॒र्त्या ॥ ६ ॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद्वृतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्। प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥७॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद्वृतम्। आपो वा अन्नम्। ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥८॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्वृतम्। पृथिवी वा अन्नम्। आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे पृथिवी प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥९॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्वृतम्। तस्माद्यथा कथा च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते। एतद्वै मुखतोऽन्नं राध्यम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै मध्यतोऽन्नं राध्यम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै अन्ततोऽन्नं राध्यम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते। य एवं वेद। क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः। कर्मेति हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति

पा॒यौ। इति॑ मा॒नु॒षीः॑ स॒मा॒ज्ञाः। अथ॑ दै॒वीः। तृ॒प्तिरि॑ति
वृ॒ष्टौ। ब॒लमि॑ति वि॒द्युति॑। यश॑ इति॑ प॒शुषु। ज्योति॑रिति
न॒क्षत्रे॑षु। प्र॒जाति॑रमृत॒मान॑न्द इत्यु॒प॒स्थे। स॒र्वमि॑त्याका॒शे।
तत्प्र॑ति॒ष्ठेत्यु॑पासी॒त। प्र॑ति॒ष्ठा॒वान्भ॒वति॑। तन्म॑ह इत्यु॒पासी॒त।
म॑हान्भ॒वति॑। तन्म॑न इत्यु॒पासी॒त। मा॑न॒वान्भ॒वति॑। तन्न॑म
इत्यु॒पासी॒त। न॒म्यन्ते॑ऽस्मै का॒माः। तद्व॑ह्मेत्यु॒पासी॒त।
ब्र॑ह्म॒वान्भ॒वति॑। तद्व॑ह्मणः॒ परि॑म॒र इत्यु॑पासी॒त। प॒र्येण॑
म्रिय॑न्ते॒ द्विष॑न्तः स॒प॒त्नाः। परि॑ येऽप्रि॒या भ्रा॑तृ॒व्याः। स
यश्चा॑यं पु॒रुषे। यश्चा॑सा॒वादि॑त्ये। स ए॒कः। स य॑ ए॒वंवि॑त्।
अस्मा॑ल्लो॒कात्प्रे॒त्य। ए॒तम॑न्नम॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्क॒म्य। ए॒तं प्रा॑ण-
म॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्क॒म्य। ए॒तं म॑नोम॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्क॒म्य।
ए॒तं वि॑ज्ञानम॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्क॒म्य। ए॒तमा॑नन्दम॒य-
मा॑त्मानमु॒प॑सङ्क॒म्य। इमाँ॑ल्लो॒कान्का॑मा॒न्नी का॑मरू॒प्यनु॑-
स॒ञ्चर॑न्। ए॒तत्स॑मा गाय॒त्रास्ते॑। हा(३) वु हा(३) वु हा(३)
वु। अ॒हम॑न्नम॒हम॑न्नम॒हम॑न्नम्। अ॒हम॑न्ना॒दो(२)ऽह॑मन्ना॒दो(२)-
ऽह॑मन्ना॒दः। अ॒ह॒५ श्लो॒क॒कृ॒द॒ह॒५ श्लो॒क॒कृ॒द॒ह॒५ श्लो॒क॒कृ॒त्।
अ॒हम॑स्मि प्रथ॒मजा॑ ऋ॒ता(३) स्य॑। पूर्वं॑ दे॒वेभ्यो॑ अ॒मृत॑स्य
ना(३) भा॒इ। यो मा॑ द॒दाति॑ स इ॒देव॑ मा(३) वाः।
अ॒हम॑न्नम॒न्नम॑दन्त॒मा(३) द्वि॑। अ॒हं वि॑श्वं॒ भुव॑न॒मभ्य॑भ॒वाम्।
सु॒व॒र्न ज्योतीः॑। य ए॒वं वेद॑। इत्यु॒प॒निष॑त्॥१०॥

स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै। ते॒ज॒स्वि
ना॒व॒धी॒तम॑स्तु मा वि॒द्विषा॑वहै॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥